
THE MECHITZAH

A Defining Controversy of the Modern Era

The Weekly

TORAH

C?NTR?VERSITY

FEBRUARY 27, 2022
YU TORAH MITZION KOLLEL
פ' פקודי תשפ"ב

13

Jack Wertheimer (ed.)
The American Synagogue: A Sanctuary Transformed. New York: Cambridge University Press, 1987

The Debate over Mixed Seating in the American Synagogue

JONATHAN D. SARNA

THE DETROIT JEWISH NEWS, 11/6/1986

THE SOURCES

(1) משנה סוכה נא.

מתני' (ב) מי שלא ראה שמחת בית

השואבה לא ראה שמחה מימיו 'במוצאי יום טוב הראשון של חג ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול

גמ' שם נב. (2)

מאי תיקון גדול אמר רבי אלעזר
 כאותה ששנינו ^א חלקה היתה בראשונה והקיפוח גוזטרא והתקינו
 שיהו ^ב נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה תנו רבנן ^ג בראשונה היו
 נשים מבפנים ואנשים מבחוץ והיו באים לידי קלות ראש התקינו שיהו
 נשים יושבות מבחוץ ואנשים מבפנים ועדיין היו באין לידי קלות ראש
 התקינו שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה היכי עביד הכי
 והכתיב ^ד הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל אמר רב ^ה קרא אשכחו ודרוש
^ו וספרה הארץ משפחות משפחות לבד
 משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד אמרו
 והלא דברים ק"ו ומה לעתיד לבא שעוסקין
 בהספד ואין יצר הרע שולט בהם אמרה
 תורה אנשים לבד ונשים לבד עכשיו שעוסקין
 בשמחה ויצה"ר שולט בהם על אחת כמה
 וכמה

רמב"ם פיה"מ שם (3)

ב. במוצאי יו"ט
 הראשון של חג ירדו לעזרת נשים כו':
 תיקון גדול רוצה לומר גדול התועלת, והוא כי
 העם היו מתקנים מקום לאנשים ומקום לנשים,
 ומקום הנשים למעלה ממקום האנשים כדי שלא
 יסתכלו האנשים בנשים,

רמב"ם הלי לולב ח: יב (4)

הלכה יב אף על פי שכל המועדות מצוה לשמוח בהן
 בחג הסוכות היתה במקדש יום שמחה
 יתירה שנאמר ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים
 (ויקרא כג מ). וכיצד היו עושין ערב יום טוב הראשון
 היו מתקנין במקדש מקום לנשים מלמעלה ולאנשים
 מלמטה כדי שלא יתערבו אלו עם אלו. ומתחילין
 לשמוח ממוצאי יום טוב הראשון. וכן בכל יום ויום
 מימי חולו של מועד מתחילין מאחר שיקריבו תמיד
 של בין הערבים לשמוח לשאר היום עם כל הלילה.

אגרות משה א: לט (5)

הנה עצם הדין שאף אם האנשים הם בצד אחד והנשים בצד אחר אסורין הן להיות בלא מחיצה הוא לע"ד דינא דאורייתא. וראיה מסוכה דף נ"א שהקשה בגמ' על הגוזזטרא שעשו בעזרת נשים במוצאי יו"ט הראשון של חג כדי להשיב הנשים מלמעלה והאנשים מלמטה, הכתיב הכל בכתב, שאסור להוסיף שום דבר בבנין הבית ובעזרה ותירץ רב דקרא אשכחו שצריך להבדיל אנשים מנשים כדפרשיי עיי"ש. ופשוט שכונת התירוצו הוא שלכן הוא כמפורש שצריך לעשות הזיוון והגוזזטרא ולא הוצרך לתאמר זה ע"י ג' החוזה ונתן הגביא שהודיעו להם ע"פ ה' מלאכת התבנית והוי ג"ז ממילא בכלל הכל בכתב. ואם היה זה רק איסור דרבנן לא היה שייך למימר שהוא ממילא בכלל הכל בכתב כיון שא"צ זה מדאורייתא ולדחות ודאי לא שייך שידחה את האיסור דהכל בכתב אף אם היה איסור מדאורייתא וכ"ש איסור שהוא מדרבנן לא ידחה איסור הכל בכתב שהוא מדאורייתא וכמפורש בחולין דמצד איסור הכל בכתב ידעינן דלא בעינן כסוי הדם במוקדשין. אלא צריך לומר שהוא איסור מדאורייתא ולכן הוא ממילא כמפורש שצריך לעשות זיוון וגוזזטראות אף שלא נאמר זה ע"י הגביאים בהכל בכתב.

ולכן במחיצה גבוהה עד אחר הכתפים שמסתבר שאין לבוא לידי קלות ראש יש להתיר. והוא גובה ג' אמות שהן י"ח טפחים כדאיתא בשבת דף צ"ב עין ברש"י ותוס' שם ובתוס' עירובין דף מ"ח ותוס' ב"ב דף ק'. ואף שלרשב"ם שם שעם הראש הוא ג' אמות יש להקל בי"ז טפחים שפחות מ"ז ושליש א"א כדי שלא יקשה עליו מהא דשבת שמפורש שם שלכה"פ קרוב ל"ז הו' עד הכתפים. מ"מ יש להצריך י"ח טפחים כתוס' שפי' הרשב"ם תמוה. ואף שנראים הראשים אף בי"ח טפחים כשעומדות, לא יבא מזה לידי קלות ראש. והמחמירין להגביה המחיצה עד שלא יתראו גם ראשיהן תבוא עליהן ברכה. ובפרט שהרבה נשים במדינה זו אינן נזהרות בכסוי הראש. אבל לדינא יש להתיר גם בגבוהה רק י"ח טפחים ואם שנמצאות שם גם פרועי ראש כבר הורה זקן בעל ערוך השולחן שבוה"ז שבעוה"ר יש הרבה כמותן מותר להתפלל כנגדן ולכן אין למחות אבל בפחות מ"ח טפחים אסור וצריך למחות בכל התוקף כי אף אם היה אסור רק מדרבנן צריך למחות כ"ש שלע"ד הוא מדאורייתא כדהוכחתי לעיל.

דברי יואל או"ח י" (6)

אמנם אין להצריך צפרט זה, כי גם עיקר החלטה שהחליט שאין לחוש להסתכלות זה אינו. וזרמז"ם ז"ל צפיה"מ צפיה"מ (פ"ה מ"צ) מצואר צפירוש שעשו מקום הנשים למעלה כדי שלא יסתכלו האנשים בנשים, וא"כ ודאי שנעשה צפופן שלא יכלו האנשים להסתכל בנשים. ובתש"י הג"ל ראה להעמים בדברי הרמז"ם ז"ל צפיה"מ שאין כוונתו לחוש להסתכלות אלא להסתכלות כזאת שיכולה להציף לידי שיחה וקלות ראש, וזה ודאי א"א להעמים כלל בדברי הרמז"ם ז"ל; שהרי אין שם שום רמז ורמזה בדברי הרמז"ם ז"ל משיחה וקלות ראש ונמלא שכל הטעם שחשו חכמ"ל צד חסר לגמרי מדברי הרמז"ם ז"ל כי לא הזכיר אלא טעם הסתכלות צלצל שזה אינו אמת לפי דבריו שאף כשהיו הנשים למעלה יכלו האנשים להסתכל, וצ"ל לכל מעיני שמדברי הרמז"ם ז"ל צפיה"מ מוכרח שנעשה צפופן שלא יכלו האנשים להסתכל בנשים, וכן מצואר בתו"ט שם על המשנה צפרק החליל ח"ל: פי' הרמז"ם כדי שלא יסתכלו האנשים בנשים, והדין עמו כי האנשים של מטה ה' הרוחין צמחה לא השמחים בעלמם כמ"ש הר"ע צמידות שם כי השמחים היו חסידים וכו' וא"כ הולך לטעם, ואמנם הסתכלות האנשים בנשים מציא לידי קלות ראש כי הוא ימשל צך כתיב ועוד נשום קישוי לדעת ושמח יראה קרי כ"ש בחצרות בית ה', עכ"ל.

(7) RABBI DAVID LEHRFIELD ZT"L

**BETH ISRAEL
CONGREGATION**

1415 EUCLID AVENUE
MIAMI BEACH 33 FLORIDA
PHONES: JE 8-2741-2

JOHN DUBLIN
PRESIDENT

JOSEPH SHROT
JACOB MERINGOFF
PAST PRESIDENTS

MAX LIPPMAN
HONORARY VICE PRESIDENT

MAX HECHT
FIRST VICE PRESIDENT

SAMUEL LERNER
SECOND VICE PRESIDENT

JOSEPH NADLER
THIRD VICE PRESIDENT

ELTON KAHN
TREASURER

SAMUEL WEINER, C.P.A.
FINANCIAL SECRETARY

SAMUEL C. GOLDBERG
RECORDING SECRETARY

MORIS LEVY
PUBLICITY

JACOB SACHS
CHMUN. BO. ED.

I. B. EISENSTEIN
LIFE GABRIEL

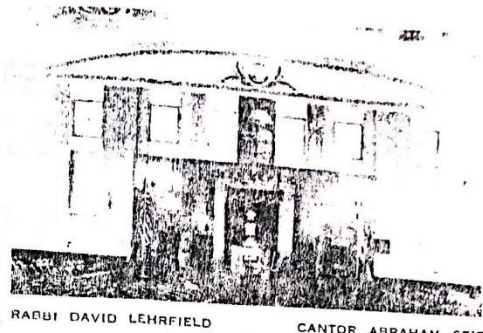
ABRAHAM SELEVAN
LIFE GABDI

BOARD OF TRUSTEES

DAVID EISENSTEIN
CHMUN. BO. TRUSTEES

MAX HECHT
CO-CHMUN. BO. TRUSTEES

MAX BEER
BOE CLATT
DAVID EISENSTEIN
I. B. EISENSTEIN
LOUIS EISENSTEIN
ELI GELMAN
JACOB GOODMAN
JACOB GORDON
HARRY HALPERIN
HARRY KNOBLER
EDNA POKOTILOV
HARRY ROSEN
EDDIE ROSENMAN
JACOB SACHS
MORIS SCHACTER
I. SCHONWETTER
JOE SHADWITZ
HARRY WEISS
HARRY WEISS

RABBI DAVID LEHRFIELD
CANTOR ABRAHAM SEIF

March 24, 1964

Mr. Baruch Litvin
57 Lodewyck
Mount Clemens, Michigan

Dear Mr. Litvin:

I hasten to answer the letters you sent me. With regard to the locking of the fence around my house. You are perfectly correct. We will rectify this in the near future, and I thank you for your kind and generous interest in our behalf.

With regard to the "mechitzah", you have heard a false rumor. Our synagogue is not going to make a "mechitzah" of 40". It is going to be much higher. The problem we have in our synagogue is a simple one. We want the ladies to be able to see the pulpit and the rabbi and the cantor as they daven and preach. We are not yet in the category of Beth Israel to construct a 7 ft. "mechitzah". We called Rabbi Dr. J.B. Soloveitchik long distance, and we asked him what was his opinion for the minimum height of the "mechitzah". We told us 48" or four feet. Our "mechitzah" is going to be 52". It is not going to be the highest in the land, nor is it going to be the lowest in the land, and seeing as we have Rabbi Soloveitchik's approval for a 48" "mechitzah", we are building it 4" higher. We feel that he is a great enough man upon whom we can rely. We also checked upon the heights of "mechitzahs" throughout the country, and we have found that ours will exceed the average height of the standard "mechitzah".

I do hope that this note finds you and your wife enjoying the best of health. Please accept my wishes

מפניני הרב עמי' מו (8)

ד] מעשה בבחור אחד מתלמידי הישיבה שהיתה לו הזדמנות לשמש כרב בבית הכנסת אורטודוקסי שבפנסילוויניא רק לימים נוראים, ולהרויח בזה סכום הגון, אלא ששמע שהמחיצה שמה היתה קצת פחותה מארבעים אינטשעס, ושאל עצה מרבנו, ז"ל, אם לקחת את המשרה או לא. והשיבו שאינו מן הנכון לנסוע לשם. ושאלו אותו התלמיד, שהלא אומרים בשמך שמספיק למחיצה שתהיה בת יו"ד טפחים, והיינו ל"ן אינטשעס. וכאן הרי היה קצת יותר גבוה מזה. והשיבו, אמת כן הדבר, אך הני מילי ברב שבדעתו להיות שמה משך כל השנה, ולהטיף דברי מוסר להבעה"ב, וללמדס תורה ומצוות, ולהשפיע עליהם, אבל שאחד

ילך לשם רק על כמה ימים, ולא יוכל להשפיע עליהם כל כך, וגם שאין לו שום דוחק-פרנסה, שהרי בחור היה, וגר בבית הוריו, בודאי אינו מן הנכון. (שמעתי)

(9) COMMUNITY, COVENANT AND COMMITMENT

16. On Prayer in a Synagogue with Mixed Pews (a)

Rabbi Joseph Shubow (1898–1969) was a close and devoted friend of the Rav for over 35 years. Rabbi Shubow lived in Brookline and served as the spiritual leader of Temple Bnai Moshe, a Conservative synagogue in Brighton, Mass., for over 35 years. An example of the regard the Rav had for him can be seen from an excerpt from the telegram the Rav sent to the banquet tendered in December 1959 in R. Shubow's honor stating: "I have always appreciated your great qualities as a friend. The warmth of your personality, your readiness to help others and your courage and steadfastness in advocating great causes. May the Almighty grant you many years of service to your community and our people." Below is a letter from the Rav to Mr. Philip Fleischer, president of R. Shubow's synagogue in Brighton at the time.

May 5, 1954

Mr. Philip Fleischer
27 Judith Road
Newton, Mass.

Dear Mr. Fleischer,

Please excuse the delay in answering your letter. The reason for my not replying promptly was due to a feeling of reluctance on my part to refuse to serve as an honorary sponsor of a testimonial dinner in honor of Rabbi and Mrs. Shubow and also marking the occasion of the dedication of the new Temple "Bnai Moshe." Frankly speaking, I was faced with a very unpleasant situation. On the one hand I was eager to accept your invitation. I cherish my

COMMUNITY, COVENANT AND COMMITMENT

long association with Rabbi Shubow and I consider him a dear and distinguished friend whom I hold in great esteem because of his many talents and fine qualities. It is self-evident that if the dinner were being given only in honor of Rabbi and Mrs. Shubow I would consider it a privilege to serve as one of the sponsors.

On the other hand, however, this reception, to my regret, will also serve as an occasion to celebrate the completion and dedication of the new temple. Let me say unequivocally that I do recognize the importance of this new house of worship for the Jewish population of Brighton as a means of communal organization and unification. I also appreciate the unselfish efforts on the part of the members and leaders which made such an undertaking possible. Their pride in having attained their goal is fully warranted. You in particular have manifested a strong sense of community awareness and devotion to Jewish causes for which you should be congratulated.

Yet, all this does not justify my serving as a sponsor of a dinner at which the dedication of this temple will be celebrated since the latter will, in all probability, have a mixed seating arrangement which is in my opinion not in consonance with our time-honored Law. The requirement for separate pews is almost a truism in our religious code and I have neither the right nor the desire to sanction either by word or by silence a departure from this tradition. My presence at the celebration or the appearance of my name as a sponsor would be tantamount to a tacit approval of mixed pews, a thing which would greatly disturb my conscience. Therefore, after I had given the matter considerable thought, I arrived at the unavoidable conclusion that my role in connection with this affair would prove to be absurd, and so I respectfully decline.

I wish to impress upon you that my words are not to be interpreted in the sense of criticism or censure. I am not a preacher by nature, and I have never tried to convert others who are committed to a different philosophy to my viewpoint. I write this letter with a sense of deep humility, explaining to you my feelings on the matter. I hope that you realize and fully understand my position

Orthodoxy, the Synagogue and the American Jewish Community

and appreciate my hesitance in accepting an honor which would be in direct opposition to my inner convictions.

Please convey my regards to Rabbi and Mrs. Shubow and wish them, on my behalf, many years of joy and happiness.

Sincerely yours,

Joseph Soloveitchick

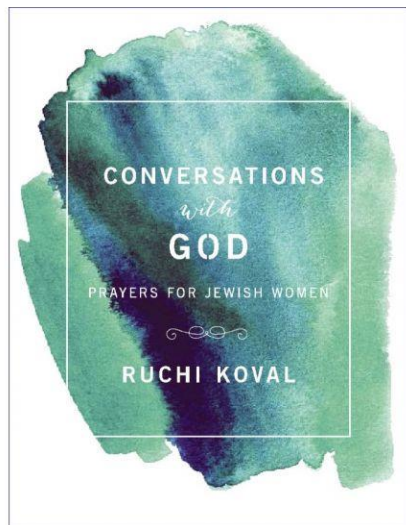
(10) OUT OF THE ORTHOBOX 11/9/2011

Hello, do you have mechitza-phobia? It's a relatively new ailment, taking into account thousands of years of Jewish history. Its name is derived from the Hebrew "mechitza," referring to the divider between men and women during a prayer service, and "phobia," from the Greek word meaning "fear." We can diagnose this phobia with the following checklist:

1. Cynicism or antipathy toward the divider
2. Inability to concentrate on the prayers due to wondering what your spouse/child/friend is doing on the other side
3. Frustration/resentment if failure to hear or see what's happening in the service takes place
4. Insignificance of the type of divider (front/back; side/side; balcony)

The mechitza derives from the set up of the Holy Temple in Jerusalem (ca. 957 BC) where a "women's courtyard and balcony" were constructed so that women could join and see the spiritual events taking place there. Hence the source for men and women not to mingle during holy events. The original

Temple did not even have a “divider” per se, as the construct was that a special balcony was accorded for the women – which still remains a popular architectural construction in Orthodox synagogues today. Personally, I find this the most satisfying solution since I can see and hear everything with an aerial view.

Most people seem to appreciate most the side-to-side set up, but only if they can appropriately hear and see what is happening. When I was a child, one of the synagogues we joined had a bullet-proof floor-to-ceiling mechitza. After one Purim, when I could barely hear the megillah being read, I asked my mother if we could switch synagogues. And she agreed!

While I am hardly a feminist (in the classical intent anyway), I feel comfortable in synagogues where I can see and hear. While that might seem obvious, it’s important to discuss why. I am in synagogue for one reason: to talk to God. Whatever will enhance that experience, so long as it is within the confines of Jewish law, I would like to incorporate. I am not there to spend time with my husband, nor to spend time with my children, nor to catch up with my friends. I am there to talk to God.